

... "אתחלתא דגאולה" – האמנם? ...

דעת אדמו"ר הרש"ב: הציונות – החילונית גרועה מההשכלה!

1.

...אתם אומרים שעל כל פנים פעלו על אנשים שהיו רחוקים מישראל שנתקרבו, הנני שואל במה נתקרבו ?? כיו התחילו לשמור את התורה ומצוותיה ? לא, אדרבא ! מקיום התורה והמצוות ומהאמונה בה' נרחקו יותר ויותר ע"י התנועה הציונית כאשר יתבאר... הציונים הרעו לעשות הרבה מה"חברה מפיצי-השכלה"... המשכיל הזקן או המחונך מחדרי מפיצי הכפירה בה' ובתורתו - יודע הוא אשר סר מדרך התורה והמצווה ואינו יהודי רחמנא ליצלן, ויש תקוה, אשר לעת מן העיתים ישם אל לבו וישוב אל ה', באשר אנ"פ שחטא ישראל הוא שיש בו ניצוץ אלוקי, וכאשר יודע היטיב שהוא הפכי ומנגדי לרצון ה' ואינו יהודי כשר כלל, לזאת אפשר שיתעורר לעת מן העיתים ויתמרמרר בנפשו על עוצם ריחוקו ואיך שרע ומר עזבו את הוי' ויעשה הסכם בנפשו לילך בדרך התורה והמצווה כמצווה עלינו מאת ה' אלוקינו ע"י עבדיו הנאמנים...

... אך הציונים התחכמו לרעה הרבה יותר, ונתנו את הלאומיות תמורת התורה ומצוות, וכמו שאומר מאנדעלשטאם במכתב הגלוי שלו, אשר לא זהו יהודי מי שמקיים את המצוות, כי אם מי שהו ציוני אף שאינו מניח תפילין ואינו שומר את השבת ר"ל ועוד ועוד הרי הוא יהודי.

... היוצא מכל מאמריהם של הציונים אנו רואים עין בעין, אשר כל מגמתם ועמלם הוא לעשות, ועושים הנחה אצל עם-ישראל, אשר כל ענין התומ"צ, הם רק עצה להחזיק את הקיבוץ ולא חובת-הגוף אשר רעיון זה שיונח אצל צעירי עמנו שהמה כלים מוכנים לרעיון כזה, וכשממלא אתם אצלם הרעיון הזה ממילא נעשו בעיני עצמם פטורים לגמרי מהתורה ומצוות, בחשבם שאינם צריכים להעצה ובפרט כשיש אצלם עצה אחרת במה להחזיק את הקיבוץ...

[מתוך המבוא לקונטרס "ומעיין מבית ד'"]

2.

"קיבוץ-הגלויות המשיחי" זמנו אחר בניין בית המקדש

רמב"ם הלכות מלכים ומלחמות פרק יא

(ד) ואם יעמוד מלך מבית דויד הוגה בתורה ועוסק במצות כדויד אביו, כפי תורה שבכתב ושבעל פה, ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה, וילחם מלחמות ה', הרי זה בחזקת שהוא משיח, אם עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל הרי זה משיח בודאי,

3.

האמנם פוריות-חקלאית בקיבוצי עמק יזרעאל – היא ה"קץ המגולה"? ...

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צח/א

ואמר רבי אבא

אין לך קץ מגולה מזה שנאמר:

ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל וגו'

רש"י

מגולה מזה – כשתתן ארץ ישראל פריה בעין יפה אז יקרב הקץ, ואין לך קץ מגולה יותר:

התייחסות מהרש"א ל"קץ המגולה" שבסנהדרין
בחיידושי אגדות שלו בכתובות תלמוד בבלי מסכת כתובות דף קיב/ב

אמר רב חייא בר אשי אמר רב:
עתידין כל אילני סרק שבארץ ישראל שיטענו פירות
שנאמר כי עץ נשא פרי תאנה וגפן נתנו חילם:

רש"י כתובות דף קיב/ב

כי עץ נשא פרי:

מדכתיב תאנה וגפן נתנו חילם הרי עץ פרי אמור.
מה תלמוד לומר כי עץ נשא פרי ?
אף אילני סרק ישאו פרי:

מפרש המהרש"א:

"עתידין כל אילני סרק שבארץ ישראל כו. זה סימן לדור שבן דוד בא וכמ"ש
בפרק חלק: "אין לך קץ מגולה מזה שנאמר "ואתם הרי ישראל ענפיתם תתנו ופריכם
תשאו לעמי ישראל" – דהיינו שההרים בכלל גם אלו שאין בהם אילן מאכל רק אילני
סרק, ישאו פריים לישראל, וכדאמר הכא גם מהאי קרא כי עץ נשא פרי וגו'.
ונראה לפרש עוד דבין הכא [= בכתובות] ובין התם [=בסנהדרין] משמע ליה דבאילן
סרק איירי, מדכתיב בהו "נשיאת פרי", דר"ל גם שהוא אילן סרק דלפי טבעו אין ראוי
לגדל בו פרי, מכל מקום ישא פרי [= כאדם הטוען משא על גבו, שאינו חלק ממנו...] שלא
בגידול, וזה סימן לדור שבן דוד בא ובכן במהרה בימינו אמן סלה.

5.

גאולה מהצרות וגאולה מהגלות – אינן היינו הך !

* תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יז/ב *

ומה ראו לומר גאולה בשביעית אמר רבא מתוך שעתידין ליגאל בשביעית לפיכך
קבעוה בשביעית והאמר מר בששית קולות בשביעית מלחמות במוצאי שביעית בן דוד בא
מלחמה נמי אתחלתא דגאולה היא.

רש"י מגילה דף יז/ב

אתחלתא דגאולה היא – ואף על גב דהאי גאולה לאו גאולה דגלות היא, אלא סיגאלנו מן
הצרות הבאות עלינו תמיד, דהא ברכת קיבוץ ובנין ירושלים ואמח דוד יס לכל אחת ואחת
ברכה לעלמה לבד מגאולה זו, אפילו הכי, כיון דשם גאולה עלה קבעוה בשביעית:

.6

גאולה תיתכן גם בדור "חילוני"...

אור החיים הקדוש – ויקרא כה, כח.

.... "ואומרו 'ואם לא מצאה ידו די השיב'. פירוש: ואם יראה האדון כי אין כח בעם לסבול חבלים עוד, ורבו חובותיהם למעלה ראש, ואפס בהם כח הסבל, "והיה ממכרו עד שנת היובל" שהוא זמן המוגבל לגאולה בעיתה, ואז "ויצא ביובל ושב לאחוזתו", כי קץ הגלות ישנו אפילו יהיו ישראל רשעים גמורים ח"ו."

האם כוונת האוה"ח ש"גאולה" ו"חילוניות" יכולים לחיות בכפיפה אחת ?

ראה אוה"ח שם פסוק כה.

"...והגאולה תהיה בהעיר לבות בני אדם ויאמר להם הטוב לכם כי תשבו חוץ גולים מעל שלחן אביכם ? ומה יערב לכם החיים בעולם, זולת החברה העליונה אשר הייתם סמוכים סביב לשלחן אביכם, הוא אלוקי עולם ברוך הוא לעד, וימאס בעיניו תאוות-הנדמים ויעירם בחשק-הרוחני, גם נרגש לבעל נפש כל חי עד אשר יטיבו מעשיהם, ובזה יגאל ה' את ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני ארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' את עלבון הבית העלוב. עכ"ל

.7

ירושלמי ריש מסכת ברכות:

גאולתן של ישראל קימעא קימעא

רבי חייא רבא ורבי שמעון בן חלפתא הוו מהלכין בהדא בקעת ארבל בקריצתה, וראו איילת השחר שבקע אורה, אמר ר' חייא רבא לר' שמעון בן חלפתא, בי רבי, כך היא גאולתן של ישראל בתחילה קימאה קימאה כל מה שהיא הולכת היא רבה והולכת, מאי טעמא "כי אשב בחושך ה' אור לי", כך בתחילה "ומרדכי יושב בשער המלך" ואחר כך "ויקח המן את הלבוש ואת הסוס" ואח"כ "וישב מרדכי אל שער המלך" ואח"כ "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות, ואח"כ "ליהודים הייתה אורה ושמחה".

האמנם גם הקוממיות הישראלית "זורחת" קימעא קימעא ?...

.8

הרמב"ן רומז ל"הצהרת בלפור" והחלטות האו"ם כשלבים בגאולה...

כתבי הרמב"ן שה"ש ח"ג.

[החלק המצוטט] ואחרי כן יבואו הנפוצות המפוזרים בין העמים ושמו להם ראש אחד, הוא משיח בן דוד שהיה עימם בגלות וברשיון מלכי האומות ובעזרתם ילכו לארץ ישראל, כדכתיב "והביאו את כל אחיכם בצבים ובפרדות וגו' ויהי המלכות ההוא נמשך ואינו פוסק לעולם. עכ"ל

[הקטע שלפניו – שהושמט] וימשחו להם בית ישראל משיח, ויכבוש ארצות ומלכים ויבוא לירושלים ויבנה אותה, כדכתיב "בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס" וימות במלחמה, [הכוונה ל"משיח בן יוסף"] ועליו נאמר "ביום ההוא יגדל המספד בירושלים" ואומר "והביטו אלי את אשר דקרו".

עיינו היטיב בלשון הרמב"ן:

האם המשפט הזה קשור למשיח בן דוד או למשיח בן יוסף ?

הנמצאים אנו בתקופת משיח בן דוד?

תגובת הרב שעוועל המהדיר את כתבי הרמב"ן / הוצ' מוסד הרב קוק

"וברשיון מלכי האומות ובעזרתם וכו'."

הדברים מרפסין איגרא ומי יגלה עפר מעיני רבינו שכן זכינו בימינו...

מתחילים ב"השוחד יעוור עיני חכמים" [הגורם לציטוט-חלקי ...] ומסיימים בסילוף דברי-צדיקים!

10.

מכתבו של כ"ק הרבי מליובאוויטש זי"ע באגרות קודש יא ע' פה.

נכתב כמענה לשאלת מורה ברשת חב"ד הרב אליהו לייב ריבקין ע"ה ותוכן שאלתו הייתה:
בין המחנכים יש מציעים לעבור בשתיקה על יום העצמאות שנקבע לה' באייר ויש המציעים להזכיר
במילים ספורות את המאורע שאירע לפני שבע שנים, שהערבים התנפלו עלינו וה' ברחמיו הצילנו.

ב"ה, י"א אייר תשט"ו, ברוקלין
הו"ח אי"א נו"נ מלאכתו מלאכת שמים
מוהר"א אלי לייב שי

שלום וברכה!

...במענה על מכתבו מה' באייר, הנה ידוע פתגם הבעש"ט ששמענוהו כמה פעמים
מכ"ק מו"ח אדמו"ר, שמכל דבר שהאדם רואה או שומע יכול ובמילא גם צריך
ללמוד הוראה בעבודתו את השי"ת, ובפרט אם רואים שמסר השי"ת רבים ביד
מעטים באופן ניסי, ה"ז צריך לעורר תוספת כח לעבדו ית', ואין להתרשם כלל וכלל
ממה שישנם נוהגים באופן אחר, ורוצים לבאר הנהגתם ע"פ שכל שהם הרוב, והנ"ל
הוא הוכחה להיפך, שאין הרוב בכמות מכריע כלל וכלל, וגם אלו המתנהגים אחרת
יודעים עד"ז, אלא שיצרם הרע אין נלחמים בו כראוי, ולכן נופלים תחת ממשלתו,
שזהו – נוסף על כל שאר העניינים – הנהגה דכפוי-טובה באופן היותר מבהיל.

משל למה הדבר דומה? למלך גדול ורב, שמראה אהבתו הגדולה והעצומה לאיש
הדיוט נבזה ושפל אנשים כו', ויורד אליו ממקום כבודו עם כל שריו כו', ומכניסו
להיכלו היכל המלך כו' [ע"ד המבואר בתניא פרק מ"ו] – האפשר לומר ששפל
אנשים זה יאמר למלך, אשר היכל זה אינו של המלך אלא של ההדיוט, ולכן יתנהג
בו כפי רצונו ותחילת הנהגתו היא לגרש את המלך מהיכלו בכל האופנים שאפשרי,
והיינו ע"י הנהגה גסה היפך ציווי-המלך על כל צעד וצעד?! והנמשל מובן...

"זיך ציציו ינאמה – ואהבו אלו יאכנו בה"